

23.

Ao

1766, 2

P 218

PROGRAMMA
QVO
EMANVEL CHRISTOPH
VON ESSEN
I. V. D. PROF. REG. ET SYND.
LECTIONES SVAS ACADEMICAS SEMESTRES
INDICIT
ATQVE SIMUL
DE
RENOVATIONE CONTRACTVS
LOCATIONIS ET CONDVCTIONIS
DISSERIT.

GYYPHIAE
LITTERIS RÖSENIANIS.

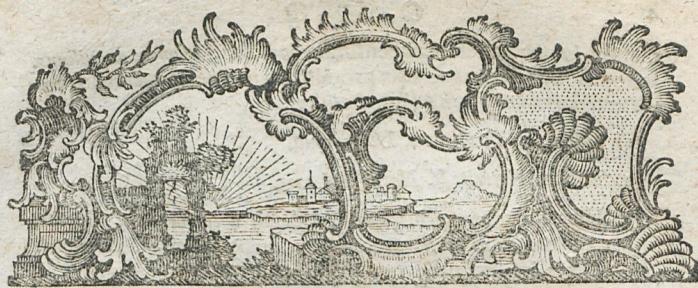
ALB. BOHN
CHRISTOPHER
EMANUEL HESSEN
IN DITIONE SECONDA
HISTORIAS AVIS ACADEMICAS ET LIBRARIES
EDITIONIS
EXCELSA

EMANUEL HESSEN
HISTORIAS AVIS ACADEMICAS ET LIBRARIES
EDITIONIS
EXCELSA

1712

1712

1712

§. I.

Plurima negotiorum genera, commerciis atque indigeniae hominum inservientia, eius sunt naturae et indolis, ut, secundum principia rectae rationis, ad sui ipsius perfectionem nihil nisi consensum utriusque paciscentium requirant. Longe aliter fenserunt Romani. Hi enim substantiam conventionum, mox in rei, mox in verborum, mox in litterarum, mox in consensus interpositione, constituebant. Exoriebatur inde diversitas contractuum, *realium, verbalium, litterarum, consensualium.* I.

1. Variae illae contractuum species recensentur. *Inst. L.3. T.15.*
16. 22. 23.

§. 2.

Ad classem contractuum, in quibus consensus paciscentium mutuus omne fert punctum, referunt contractum locationis et conductionis. 1. Ille denotat declarationem voluntatis nostrae alteri factae de aliqua re effectui danda. 2. Hic est promissio, seu concessio, usus rei vel operae nostrae pro certa mercede. 3. ad certum tempus praefandae. 4. Qui usum rei promittit,

A 2

dici-

dicitur *locator*, alter *paciscentium conductor*, *colonus*, *inquilinus*. In locatione operarum, illas promittens pro certa mercede, vocatur; *mercenarius*, *familius*, *familave*.

1. *Inst. L. 3. T. 25. L. 2. D. loc. cond.*

2. KOEHL. *Exercit. 3. Nat. VI. §. 1253.*

3. Hinc differt contractus locati conducti, a *commodato*, *deposito*, *mandato*, §. 2. 3. 3. qu. mod. re *contr. obl. L. 1. D. mand.* Merces ipsa ordinarie consistit in numerata pecunia. Inde dicitur, das Mieths, Pacht-Geld. In locatione vero operarum praeter pecuniam etiam aliae praeflari solent res. v. g. *calcei*, *linteum*, *linum*, *frumentum*. Omnia haec definit in Pomerania. Die *Baur. und Schäfer-Ordn. de 1646. T. XI. §. 9.* *Gesindez und Tagelöhner-Ordn. de 1706. Et 1723. Tit. III. §. 2.*

4. KOEHL. *Exercit. VII. §. 1619.* HEINECC. *Elem. Jur. Civ. L. III. T. XXV. §. CLXVI.*

§. 3.

Quemadmodum igitur contractus locationis et conductio-
nis differentia specifica in concessione usus rei vel operarum
pro certo pretio sit constituenda (§. 2.); sequitur inde: omnes
res, quae sunt in commercio, (dummodo usu non consumantur,
1. nec locari prohibitate) et operas quascumque honestas
certam admittentes aestimationem, 2. huius negotii esse capa-
ces. In primis autem locationis rerum obiectum sunt praedia
urbana vel rustica. Illa dicuntur; quae *habitationis*, *recreationis*,
commerciorum, aut *opificiorum gratia* sunt exstruxta, atque hisce usi-
bus destinata. 3. Haec sunt: quae *inserviunt usui economico* et
quae habentur ad agros colendos, fructus recondendos atque slabulan-
da pecora. 4.

1. *L. 3. §. ult. D. commod. L. 44 et 50. D. L. 30. 31. 35. C. loc.
cond. Rec. Imp. de 1551. Et 1559.* Dividitur *locatio rerum* in *re-
gularem* aique *irregulariem*. Haec, praeter usum rei locatae, si-
mul

mul ratione periculi proprietatem eiusdem transfert. *L. 3. D. loc. cond.* Pertinet hoc contractus *socidae*, das eisern Vieh und Fahrniß. *BOEHM. in Diff. de fœlœt. quibusd. capit. circa locat. et cond. præd. rust. Cap. i. §. 9. 10.*

2. h. e. Operae debent esse mercenariae: sie müssen von der Art seyn, daß sie taxiret und zu ein gewisses Geld geschehet werden können. Artes inde liberales earumque exercitium, quae potius intellectu quam corpore peraguntur, non pertinent ad contractum locati conducti, sed potius ad contractus innominatos. v. g. honoraria Professorum, Advocatorum, cet. *L. 5. §. 2. D. si mens. fals. mod. dix. SCHILTER. Exerc. XX. §. 10.*
3. *Inst. §. 1. de Servitut. præd.*
4. Veluti, *horrea, horiti oeconomici*, etc. Sequitur inde, discri- men praediōrum urbanorum atque rusticorum non esse consili- tuendum in situ vel loco, sed potius in eorundem fine & usa. *L. 1. pr. D. com. præd. L. 198. de V. S. HUB. Praetœt. ad Inst. Tit. de Servit. præd. §. 2.*

§. 4.

Consensus autem substantiam contractus locationis et con- ductio- nis constituens (§. 2.) est vel *expressus*, vel *tacitus*. Ille declaratur verbis, hic factis. 1. Tacitus ab initio ad perfe- ctionem huius contractus sufficiens esse potest, si quando mer- ces pro concessionē usus rei et operarum præstanta, aut legi- bus, aut consuetudine, iam sit definita: veluti, *in operis fabri- bus, mercenariorum atque famulorum*. 2. Quodsi itaque quis famulum vel mercenarium conducat, nulla licet facta mercedis mentione aut promissione; tamen locationis contractus pro perfecto habendus, et illa a lege præscripta merces esset præ- standa. Quo non facto, operarum locatori competit actio lo- cati. 3.

1. *L. 2. D. de Pac̄t. L. 21. pr. de legat. III. L. 124. de Reg. Jur.*
Dissent vero consensus tacitus a consensu præsumto seu factō, ut-

pote quasi contractibus proprio. KOEHL. Exercit. VI. §. 1369.
seqq. HEINECC. l. c. §. 778. not.

2. LEYSER. Specim. 213. med. 1. Die Gesinde und Tagelöhner
Ordn. de 1706. et de 1723. Tit. II. III. §. u.
3. Cum autem merces nec lege nec consuetudine sit determinata,
actio praescriptis verbis habet locum. §. 1. J. de locat. L. 22. D.
de praefcr. verb. Praeiusdicum vid. apud LEYSER. d. Specim. me-
dit. V.

§. 5.

Haud secus sepe res habet cum renovatione vel proroga-
tione locationis et conductionis contractu. Consistit illa in
usu rei vel operarum impleto iam tempore contractus prioris. Sicuti
vero locatio conductio conficitur consensu vel expresso vel ta-
cito (§. 4) ita et eadem ratione illa rénovatur atque proroga-
tur. Pro expressa habetur renovatio: cum finito contractu prio-
ri seu pristino novo vel verbis vel scriptis sub iisdem conditionibus at-
que obligandi modis inter locatorum et eundem conductorum conficitur.
Tacito contra absolvitur consensu: quoties locator operarum vel
conductor rei seu praediorum conductionis tempore finito sciente et pa-
tiente domino operas suas eidem ulterius praefiat, vel re conducta non
modico temporis spatio uitetur. I.

1. L. 13. §. fin. D. loc. cond. L. 16. C. eod. LAUTERB. Compend.
Jur. L. XIX. §. 2. Existimant quidam Doctores, contractum
locationis in scriptis celebratum nullam admittere tacitam relo-
cationem. CARPZ. P. II. Conf. 37. Def. IX. in fine. SCHILT.
Exercit. XXX. §. XI. Sed ipse SCHILTERUS restringit hoc
ipsum ad casum: quum scriptura non probationis, sed perfectio-
nis contractus gratia, fuerit adhibita. Id quod menti contra-
hentium magis convenit et in praxi etiam est receptum.
STRYCK. U. M. D. L. XIX. T. 2. §. 70. 71. WERNHER. Obj.
Forens. Tom. I. Obj. XVI.

§. 6.

§. 6.

Sicuti vero obiectum contractus locationis et conductionis consistit vel in praestatione operarum, vel in concessione usus rei (§. 2. 3.); ita hinc sequitur, huius contractus renovationem seu prorogationem tacitam esse occupatam cum rebus et operis. In operis exserit se: Si quando locator operarum, famulus famulave, ante finitum contractum non tempestive domino illum resignet, sed potius eodem iam absolute operas suas ulterius ipsi praeflet. Hoc namque facto, in idem illud tempus, pristino locationis contractui dictum, ut et sub iisdem conditionibus, praesumitur prorogatus atque renovatus. 1. Hinc in Pomerania legibus est sancitum, ut famuli famulaeque intra terminum, ad minimum trium mensium, ante decursum contractus illum expresse non resignantes, in servitio domini manere sint obstricti. 2.

1. *L. 13. §. n. L. 14. D. loc. cond. BRUNNEM. in Comment. ad D. L. XIX. T. II. num. 28. seqq.* Renovatio enim contractus tacita praesumitur facta secundum formam atque modum contractus prioris expressi. NATT. Conf. 571. num. 4. PARIS. Conf. 23. n. 4. L. 1.

2. *Die Gesinde- und Tagelöhner-Ordn. de 1706. et 1723. in verbis:* Es soll auch ein Dienstbothe zu rechter Zeit, und etwa zum wenigsten ein viertteil Jahr, nemlich auf Johannis Baptiste, und Weihnachten vorher seinen Dienst zu resignieren schuldig seyn, damit der Herr in Zeiten sich nach anderen Dienstbotheen umthun könne; im Fall solches nicht geschiehet, und der Herr ihm nicht gutwillig lassen will, soll er auf die Stelle zu bleiben und zu dienen gehalten seyn.

§. 6.

Quandoque locatores illi operarum non sunt homines sui iuris, sed adhuc potestati, vel dominorum, vel parentum, vel tutorum auctoritati, subiecti. Illi dicuntur servi, seu homines proprii: Iste filii familias: Hi minores, vel pupilli. Servorum etiam hodie ea est conditio, ut tamquam portio fundi sint,

hinc in proprietate domini, der Grund-Herrschaft. Sequitur hinc, illos absque dominorum consensu nec operas suas aliqui locare, nec contractum locationis et conductionis posse renovare. 1. Intuitu filiorum familias atque pupillorum concedunt quidem leges romanae, ut sine parentis et curatorum consensu personas suas alteri possint obligare, atque proinde etiam operas suas locare. 2. Sed tamen secus est in terris Pomeraniae. Constitutum namque lege publica: ut liberis aequo ac pupillis operas suas sine parentum et tutorum consensu locare non liceat. 3. Ex quo prono iam alveo fluit, iis, nec contractum locationis horum consensu initum resig-nandi, nec illum vel expresse vel tacite renovandi, concel-sam facultatem; sed potius et unum et alterum parentum atque tutorum arbitrio esse relicturn. 4.

1. Proinde est constitutum: in der Baur-Ordn. de 1646. T. XI. §. 13. daß keines Bauren Sohn mächtig sein soll, sich eigenen Gefallens im Dienst zu begeben, es geschehe dann mit Wornissen und ausdrücklicher Bewilligung seiner Herrschaft.

Illustr. Dnus de BALTHASAR in Dissert. de Origine, Statu et Condit. homin. propri. in Pomeraria. Pars prior. Cap. II.

§. 7. In casu itaque contraventionis competit domino quo-cumque tempore vindicatio seu actio revocatoria contra ope-rarum conductorem et ipsum servum servamque. M E V. vom Zustand und Absordung der Baurleute quaest. 2. num. 2. et 13.

2. vid. L. 39. D. de Obl. et Aft. L. 57. de Judic. L. 20. D. de Rit. Nupt. L. 101. de V. Obligat. STRYCK. de Caut. Contr. Sect. I. C. II. §. 21. et 23. Frustra tamen relocatio praedii tacita insciis tutoribus facta adversus pupilos allegatur. WERNH. Obs. Forens. T. II. P. VIII. Obs. 384.

3. Das renovirte Patent, wegen der Gesinde-Ordn. de 1723. Tit. III. §. 1. verbis: Bey welchen allen jedoch dieses insen-derheit annoch festgesetzet ist, daß das minderjährige Gesinde ohne ihrer Eltern oder Vormünder Wornissen, sich nicht eigen-thümlich

◎ ◎ ◎

ehnlich vermiehen, und da solches gleichwohl geschähe, dennoch sothane Vermietung die Kraft und Bestand nicht haben solle, als wenn dieselbe mit Genehmigung der Eltern oder Vormünder vorgenommen und bewerkstelliget worden. Secundum hanc legem etiam est indicatum, a *Judicio Praefect.* Eldenav. an. 1760. d. 15 Novemb. in causa des Bauren M. Schultzen contra Frölich vom Koss.

4. Eum in modum nuper etiam est decisum a Jud. Eldenav. in Sachen der Witwe Pagenkoppen, wider den Kossen Heldt zu Wampen: Dass, da in Anleitung der Geßinde- und Tagelöhner-Ordnung es der Klägerin, als Mutter, gebührer hätte, im Nahmen ihres vermietheten Sohns, dem Beklagten dessen Dienst in Zeiten wieder aufzusagen, solches aber nicht von ihr geschehen, sondern sie vielmehr ad Protocollum zugestehen müssen, wie sie dem Beklagten schon im Anfang des Dienst-Jahres ihres Sohnes einigermassen Hoffnung gemacht, ihm selbigen noch ein Jahr zu lassen: So könne sie sich nicht entziehen, diesen ihren Sohn entweder noch ein Jahr im Dienst dem Beklagten zu lassen, oder auch in seiner Stelle einen andern ihm zu schaffen. sc. sc.

§. 8.

Ad renovationem quod attinet tacitam locationis et conductionis rerum (§. 2. 3. 6.), distinguunt leges inter praedium urbanum atque rusticum. In praedio urbano si quis finito conductionis tempore in re conducta permanserit, renovatio eiusdem eousque tantum facta censetur, quoad conductor inhabitaverit post primum contractum elapsum seu finitum. 1. Ratio legis haec esse videtur, quod in praediis urbanis, vel aedificiis, fructus singulis anni temporibus plerumque sunt uniformes atque aequales. Ad annum igitur tacita renovatio contractus conductionis est extendenda, si quando fructus praedii urbani non sint uniformes, sed ubiores tantum percipiantur, v. g. tempore nundinarum, astivo, vel hiemali. 2.

1. L. 13. §. fin. D. locat. cond.

2. BRUNNEM. in Comment. ad Dig. L. XIX. T. 2. num.
18 et 19.

§. 9.

Quodsi vero in hac vel illa civitate sit moris et consuetudinis, conclavia ad certum locare tempus: veluti *ad annum, vel tres mensis;* tunc, nullo in contractu tempore expresso, reconductio in annum aut eius quadrantem, ut tempus ibi conducti solitum atque ordinarium, tacite presumitur prorogata. 1. Id quod eo magis obtinet tunc, quem certum conductionis tempus in contractu sit definitum: vel, si ex parte conventum, ut alter alteri inter certum temporis spatium eidem renunciet. Non facta namque resignatione, vel conductore in possessione aedium aut conclavis, finito iam contractu, permanente; relocatio ad illud tempus, in conventione expressum, tacita habetur renovata. 2.

3. Si enim conductori aedium, aut conclavis, ante annum vel eius quadrantem discedere liceat, locatori adimeretur occasio illas alteri denuo locandi. Imo et ipsi conductori quandoque detrimento esse posset, si locatori, eum ante illud tempus expellere, sit permisum. STRYCK. U. M. D. L. XIX. T. 2. §. 68.

2. vid. STRYCK. l. cit. §. 69. 71. 72. BRUNNEM. l. cit. num. 20. 21. 22. SCHILTER. in praxi fori rom. et germ. Exercitat. XXXI. §. XI. WERNH. Obs. Forens. Tom. 1. Obs. XVI. HOPP. ad Inst. L. III. T. XXV. §. 1. BOEHMER. Introd. in Jus Digest. L. XIX. T. 2. §. 5. in fine. Id quod etiam sententiae L. 13. §. ult. D. loc. cond. convenienter esse videtur in verbis: *In urbanis autem praediis alio Jure utinam est ut, prout quisque habitaverit, ita et obligetur: nisi in scriptis certum tempus conductioni comprehensum sit.* Alii tamen alteri istam interpretantur legem. Conf. MANTICA, de tacitis et ambiguis conventionibus. L. V. T. 15. num. 17.

CARPZ.

CARPZ. P. II. Conf. 37. Dif. 9. num. 9. PACION. de locat.
et conduct. Cap. 64. num. 60. 61.

§. 10.

Aliud circa conductionem praedii rustici (§. 8.) disponunt leges. Huius enim conductor, si post finitum iam contractum, per aliquod tempus, locatore non contradicente, fructus ex fundo perceperit atque mercedem pristinam solverit; ad annum reconductio tacite facta censetur. 1. At, secundum anaigiam Juris, et communem Doctorum, etiam omni ex parte in praxi receptam sententiam, illud temporis spatium ad praediorum qualitatem et oeconomiae statum est determinandum atque dimetiendum. Quando enim aequales quotannis fructus ex fundo percipientur conducto; seu, wenn das gepachtete Grundstück jährlich gleich und auf einmal völlig genutzt wird: utpote, locato molendino, horto, prato: ultra tunc annum contractus pro prorogato non est habendus. Si vero sint ita comparata praedia, ut quovis tantum triennio, vel quinquennio, omnes inde percipientur fructus: veluti: wenn ein Land-Guth oder Ackerwerk, in drey oder fünf Schläge geleget; tunc in tot annos relocatio praesumitur facta, quo nimur conductor ante illum annorum decursum terram inaratum, die Brache in allen Schlägen, inferre et fructus inde percipere possit. 2.

1. Inquit namque ULPIANUS in L. 13. §. fin. D. locat. cond.: Quod autem dixinus, taciturnitate utriusque partis colonum reconduxisse videri, ita accipendum est, ut in ipso anno quot acuerint, videantur eandem locationem renovasse, non etiam in sequentibus annis: et si lustrum forte ab initio fuerat conductioni praestitum.

2. FRANZ K. in Com. ad Dig. L. XIX. T. 2. num. 18. seqq.
PET. PACION. Tr. locat. conduct. C. 64. num. 49. BRUNNEM.
ad Dig. L. XIX. T. 2. num. 16. STRYCK. U. M. Tit. loc.
cond. §. 73. WERNH. Obs. For. Tom. I. Obs. XVI.

§. 11.

Cum igitur praediorum rusticorum tacitae reconductio-
nes ad annum legibus sint restrictae, nisi qualitas eorundem
aliud exigat (§. 10.); sequitur inde, in eo differre a relocatione
praediorum urbanorum: ut in illis, intuitu temporis,
nulla contractus habeatur ratio. Hinc, Titio praedium ru-
sticum ad octo annos a Sempronio conducente, eiusdem ta-
citae reconductionis tempus non ad octo, sed tantummodo
ad unum; vel, secundum qualitatem praedii, nach Anzahl der
Schläge, ad tres, quatuor, aut quinque annos, foret terminan-
dum. 1. Si vero certum locationis tempus in contractu
non sit expressum, fuit qui existimant, in annum tantum-
modo factam reconductionem videri. 2. Id quod admitti-
mus in praediis, quae eius sunt indolis, ut quotannis aequales
reddant fructus; non in iis, quorum perceptiones ad di-
versam qualitatem agrorum habent respectum (§. 10.).

1. L. 13. §. n. D. loc. cond.

2. WERNH. *Obf. Forenſ. Tom. 1. Obf. XVI. num. 3. pag. 16.* ibi-
que allegati Doctores.

§. 12.

Interdum etiam contingit, ut locationis contractui in-
ferantur clausulae: Dass nach geendigten Pacht-Jahren, wenn
man sich wegen einer ferneren Verpachtung nicht vergleichen könne,
ohne alle Einrede und Weigerung, das Guth von dem Con-
ductore abgetreten werden sollte. Vel: Dass Conductor nach
Verfließung gedachter Jahres Schaaren, falls Er nicht von neuen
accordiren könnte, wenn Er ausgefüttert hat, das Guth quiti-
ret und abziehet. Sed tantum absit, ut istiusmodi clausulae
renunciationem vel exclusionem tacitae renovationis
involvant, ut potius, accende usu unius, et patientia alterius
partis, eandem pacientes sibi reservasse videantur. 1.
Et, quemadmodum in locationibus operarum renovatio con-
tractus tacita secundum formam et modum prioris praefumi-
tur

tur facta (§. 6. num. 1.): ita et hoc ipsum in locationibus praediorum etiam locum habere oportet. 2.

1. Verba namque contractus sunt strictissimae interpretationis, et ita explicanda, ut minime, quantum potest, a dispositione Juri communis recedatur. CARPZ. *Decis.* 251. num. 13. BOEHM. *Consult.* Tom. II. P. II. Conf. 888. num. 7. Imo et paclta ad certum casum restricta non sunt ad alium extendenda, praesertim si de favore eius, qui clarius loqui debuisset, agatur. L. 39. D. de paci. BOEHM. *I. cit.* Conf. 897. num. 3. Differit STRYCK. U. M. I. cit. §. 72. *in fine.*
2. L. 13. §. fin. D. loc. cond. L. 16. C. eod. LEYS. *Specim.* 214. med. II.

§. 13.

Omnia illa quae de prima praediorum rusticorum tacita renovatione dicta (§. 10. 11. 12.), etiam ad reiteratam, sive fit secunda, sive tertia, sunt extendenda atque accommodanda. Nulla enim adest ratio diversitatis inter primam, secundam, vel ulteriore contractus locati conducti prorogationem. 1. In congruum inde esset, intuitu harum quid statuere, unde vel relocator, vel reconductor, qua mercedis praestationem et usum fructuum, detrimentum capere queant. Ex quo sequitur, ut tot annorum numeri, quot in prima reconductio tacita secundum qualitatem praedii leges indulgent conductori, in ulterioribus, seu reiteratis, eidem quoque a locatore sint concedendi. 2. Ne vero istiusmodi reconductioes nimium, et in infinitum quasi, a conductore extendantur; optime sibi consultit locator, si tempestive, et quidem cum initio ultimi reconductiois anni, conductori relinet contractum. 3. Hoc enim facto, conductor, tempore reconductiois finito, cedere tenetur fundo; nec tunc exceptio ne tacitae contractus renovationis, seu intempestive factae resignatioes se potest tueri.

1. Ratio quippe ubi est eadem, dicitur adesse eadem etiam lex non extensive, sed comprehensive, arg. L. 2. C. de revoc. donat. L. 19.

B 3

C.

C. de SS. eccl. Surdus. Decis. 76. num. 8. Et ubicumque ratio habet locum, ibi etiam lex debet habere locum. L. 32. D. ad leg. aquil. L. 9. §. 2. de edend. Decius. Conf. 15. num. 2. Conf. 301. n. 6. 8.

2. Collineant huc verba L. 13. §. fin. D. loc. cond. Sed et si secundo quoque anno post finitum lystrum nihil fuerit contrarium actum, eandem videri locationem in illo anno permanisse: hoc enim ipso, quo tacuerunt, consenserunt videntur, et hoc deinceps in unoquoque anno observandum est. Aliter tamen olim esse responsum ab ordine ICTORUM Hallensium, observat. STRYCK. U. M. l. c. §. 72.
3. Demigrationis conductorum terminus esse solet Walpurgis, seu primus mensis Maji, wenn die Ausfütterung, oder Auswinterung geschehen ist. Id quod adhuc nuperrime ab academia Gryphiswaldensi, ut locatore praedii G, observatum memini. Sed nihilominus illa de re lis inter ipsam et conductorem est suborta, cuius decisio a summo iam iam exspectatur iudicio.

Haec sunt, quae de themate isto pratico praefari mihi proposui. Ne quoque plane otiosus et laborum academicorum pertaeus, vel eorum immemor, esse videar; notum Vobis facio, Honoratissimi atque Suavissimi Domini Commilitones, me hocce semestri praelectiones in subselliis, tam privatis quam publicis, esse instituturum, et iam inchoatis finem impositurum.

1. Hora IX. in STRYCKII praxin forensem; iuncta manuductio ad elaborandos processus, et ad formandas relationes ex actis.
2. Hora XI. in Constitutionem Imperatoris Maximil. de an. 1512. de officio Notariorum.
3. Hora II. in STRUVII Jurisprudentiam forensem.

Hicce igitur ut meis lectionibus, Honoratissimi Domini Commilitones, frequenter adesse velitis, omni, qua decet, observantia, Vos peto atque enixe rogo.

Greiwald, 1762-63

ULB Halle
005 372 011

3

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

23.

1766, 2
AO

PROGRAMMA
QVO
EMANVEL CHRISTOPH
VON ESSEN
I. V. D. PROF. REG. ET SYND.
LECTIONES SVAS ACADEMICAS SEMESTRES
INDICIT
ATQVE SIMUL
DE
RENOVATIONE CONTRACTVS
LOCATIONIS ET CONDVCTIONIS
DISSERIT.

GYYPHIAE
LITTERIS RÖSENIANIS.

